

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

Marec je posvečen svetemu Jožefu. Tudi mi ga bomo — kaj ne? — njemu posvetili. Kakor veste, obhajamo 19. marca praznik svetega Jožefa. Ta praznik je zapovedan. Le malo svetnikov častimo z zapovedanimi prazniki: svetega Petra in Pavla, po nekod tudi župnega patrona, pa smo pri kraju. Že iz tega lahko razvidite, kako želi sveta Cerkev, da častimo svetega Jožefa pred drugimi svetniki. Sama si je celo izbrala svetega Jožefa za svojega variha. Mnogo dežel — tako bivša Kranjska, Štajarska, Primorska — si je izvolilo svetega Jožefa za svojega zaščitnika. Mnogo staršev je tudi izbralo svojim otrokom svetega Jožefa za krstnega patrona.

Sveti Jožef je velik svetnik. Že tukaj na zemlji je bil tako srečen, da je smel veliko let živeti z Jezusom in z Marijo. Delal in trpel je mnogo za nju. Zato sta mu pa tudi bila in sta mu še vedno hvaležna. Prepričani smo lahko, da nimata nobenega drugega svetnika tako rada kakor ravno svetega Jožefa.

O Jožefovih otroških letih ne vemo nič iz svetega pisma. Lahko si pa mislimo, da je preživel svojo mladost lepo in sveto in se pripravil na svoj vzvišeni poklic. Kako je potem postal rednik Jezusov, vam je znano iz svetih zgodb. Kako je potoval z Marijo iz Nazareta v Betlehem. Kako je z Marijo daroval Jezuščka v templju. Kako je na božje povelje bežal v Egipt in se potem zopet vrnil v Nazaret. Kako je dvanajstletnega Jezusa našel v Jeruzalemu. Kdaj je sveti Jožef umrl, nam sveto pismo ne

pove. Zgodilo se je to skoraj gotovo, preden je začel Jezus javno učiti. Sveti Jožef je bil srečen, da je smel za Jezusa in Marijo na svetu trpeti. Nepopisno srečen je pa zdaj v nebesih, kjer je združen z Jezusom in Marijo na večne čase.

Kako bomo svetega Jožefa ta mesec počastili? Vsak dan izmolimo njemu v čast eno češčenomarijo s pristavkom: »Sveti Jožef, prošni za nas.« Pri večerni molitvi pa s premislekom recimo: »Jezus, Marija, J o ž e f! Vam podarim svoje srce in svojo dušo itd.« Pa tudi za posebno milost ga prosimo ta mesec, in sicer milost l j u b e z n i d o J e z u s a.

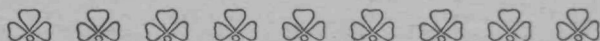
V neki vasi blizu Petrograda je bilo katoliško sirotišče s cerkvijo. Ker je pa po revoluciji zmanjkalo denarja in ker so izgnali iz Rusije vse duhovnike, je bila cerkev in sirotišče zatvorjeno. Vojaki so se pogovarjali v neki gostilni, kako bodo s silo vdrli v zaprto cerkev in jo potem uporabili za svojo zabavo. Trije katoliški dečki so pa slišali ta pogovor. Ponoči so splezali skozi okno v cerkev s še drugimi tovarši in so sklenili, da bodo branili cerkev pred vojaki. Ko so zjutraj vdrli vojaki v cerkev, so hoteli spoditi dečke iz nje. Dečki so pa ostali stano vitno na stopnicah pri altarju. Vojaki so zagrabili za orožje in so začeli streljati. Dva dečka so ustrelili. Pa tudi zdaj se še niso hoteli drugi umakniti. S svojimi ranjenimi telesi so branili »hišo Jezusovo«. Ko so nekega dečka prinesli umirajočega domov, je rekel: »Jezusa smo branili. Niso si upali, dotekniti se ga.«

Ti otroci so res imeli Jezusa radi. Pa tudi drugod so že otroci pokazali, da ljubijo Jezusa nad vse. Ko je prišel papežev odposlanec v Armenijo v Mali Aziji, je večkrat videl otroke brez nosu, brez ušes, brez rok. In ti otroci so pozdravljali odposlanca in mu rekli: »Prečastiti gospod! Glejte, nimamo nosu, ne ušes, ne rok — pa Jezusa Kristusa vse eno nismo zatajili.« V Marolinu so neki 11 letni deklici strgali nohte z rok, ker ni hotela postati mohamedanka. Neko 13—14 letno deklico so pa vrgli s strehe na dvorišče, ker ni hotela odstopiti od Kristusove vere.

Marijini otroci! Prosimo svetega Jožefa, naj nam izprosi od Jezusa in Marije veliko veliko ljubezen do Je-

zusa. Molimo v ta namen pobožno vsak dan tisto češčeno-
marijo. Mi sicer ne bomo imeli take priložnosti, da bi
dali svoje ude, svoje življenje za Jezusa. Pač pa bomo
lahko na tem spoznali, ali raste naša ljubezen do njega,
ako se bomo vedno rajši varovali greha in vedno rajši
in pogosteje hodili k svetemu obhajilu. O tem se pa
hočemo še drugič pogovoriti.

Bog vas živi, otroci! — Posebno vas, Joške in Pepice
— godovnjake tega meseca. Z ljubim Sinom vas blago-
slovi — devica Marija!

Janko Polák:

Pomladni večer.

Zašumeli so gozdovi
pesem v tihi, mehki mrak.
Zadremali so domovi,
zasanjali sen sladak.

Zagoreli so svetovi
kakor luči vrh nebá.
K tlom nagnili se cvetovi:
k njim je nočka v vas prišla.

Kakor gondola beneška
mesec v jasno noč hiti,
Kakor muzika nebeška
spev v daljavi se mi zdi.

